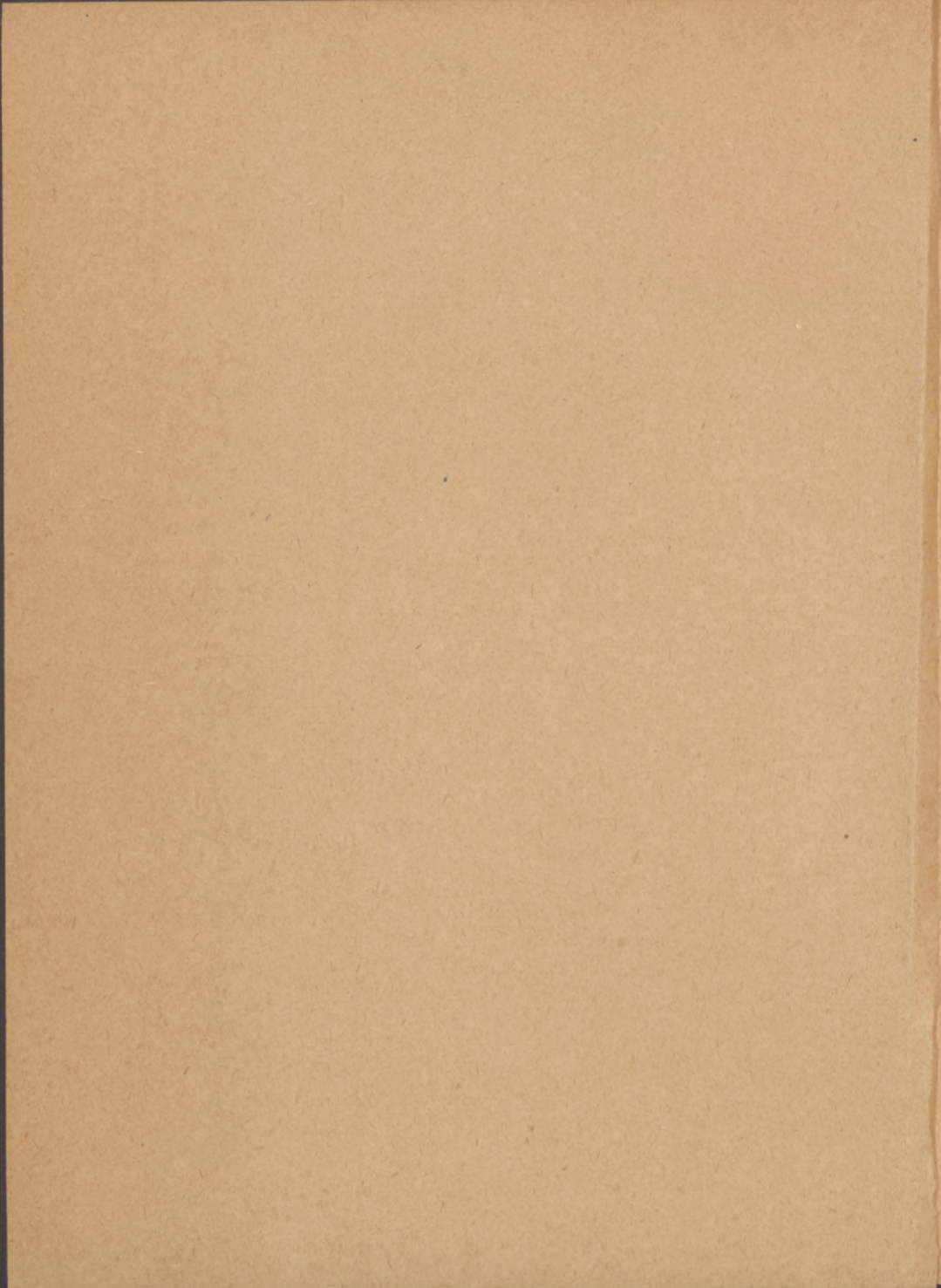

Biblioteka
Główna
UMK Toruń

65755

OWOCE BOŻEGO SADU

ARTUR CHOJECKI

OWOCE
BOŻEGO
S A D U

CZYLI

ŚWIĘTA ANNA
SAMOSIÓDMA

WYDAWNICTWO ŚW. KRZYŻA W OPOLU

KIEROWNICTWO ARTYST. WITOLDA CHOMICZA
KIEROWNICTWO TECHN. ST. OBTUŁOWICZA
ILUSTROWAŁA ZOFIA KOPYCIŃSKA — PRACOWNIA
DOŚWIADCZALNA DRUKU WYPUKŁEGO — WYŻSZEJ
SZKOŁY SZTUK PLASTYCZNYCH W KRAKOWIE

8.0.1057/48

DRUK: DRUKARNIA DIECEZJALNA W OPOLU — R 17831

ĘCZEŃSTWO ŚW. STANISŁAWA

8 MAJA

— **O**bmierzła mi już sprawa
Biskupa Stanisława:
Cnotą w oczy mię kole,
Wytyka mi swawole,
Grozi mi bożą karą. . .
A zgiń, biskupia maro!

Dufny w duchowe siły,
Wskresza Piotra z mogiły
I zasłania się trupem,
By świadczył za biskupem,
Że w sprawie Piotrowina
Źle sobie król poczyna.

Coś za harda ta głowa
Klechy ze Szczepanowa!
Urąga mi zuchwale,
Ugnę ją, albo zwalę!
I papież mi wybaczy:
Trudno było inaczej!

Król na Skalkę się wspina,
A z nim wierna drużyna:
Długosz, Wojśław, Żegota,
Dalej różna gołota,
Sirki, dziewczki, złodzieje,
Diabeł w kułak się śmieje!

Pierwszy król mieczem siecze,
Aż niewinna krew ciecze,
Biskup padł u ołtarza,
Zgraja ciało znieważa,
Rąbią, szarpią, siekają
I do stawu wrzucają.

Porąbane kawały
Cztery orły zebrały,
Cudem zrasta się ciało,
Co już w wodzie leżało;
Pada strach na zbrodniarzy,
Lecz król lekce grzech waży.

— **O** pomazańcze Boży,
Królu, czyż cię nie trwoży,
Żeś tak zabił drugiego
Pomazańca Bożego?
Biskup poszedł do raju,
A ty uchodź precz z kraju!

* * *

Patronie Polski, Święty Stanisławie,
Módl się, by Polska zawsze żyła w prawie,
Spraw, niech nam świeci prawda, miłość, cnota
I do wiecznego prowadź nas żywota!

WIĘTY IZY- DOR ORACZ

10 MAJA

A nuże, Izydorze, maj aż kipi na dworze,
Zieleń oknem się wlewa,
Grusze w białej koronie, a w różowej jabłonie
Pachną jak rajske drzewa!

U sąsiadów obfito wykłosiło się żyto,
Bujnie pszenica rośnie,
A twój zagon w ugorze, cóż poczniesz, Izydorze?
Czyś zapomniał o wiośnie?

Zapuciłeś swą rolę, spełniając Bożą wolę,
Świadcząc bliźnim usługi,
Zaniedbałeś swą schedę, a teraz klepiesz biedę,
Wlazłeś po uszy w długi.

Pusto w twojej komorze, zbyt hojny Izydorze,
Wszystkoś rozdał ubogim,
A teraz na ostatku, bez mebla i bez statku,
Siedzisz w ubóstwie srogim.

Otóż posty i modły do czego cię przywiodły!
Chudy jesteś i blady,
Ludzie się z Ciebie śmieją, Bóg jedyną nadzieją,
Zszedłeś, bracie, na dziady!

Ach! patrz, patrz, Izydorze! anioł za ciebie orze,
A drugi za nim sieje,
A trzeci zbiera snopy, już nastawiał dwie kopy:
Cud prawdziwy się dzieje!

Niechże się człek nie troska, gdy nad nim łaska Boska,
Gdy z cnotą chadza społem,
Bo w dołę, czy w niedole, będzie orał swe pole
Z pomocnikiem – Aniołem!

Chwała Bogu na niebie, co nam zsyła w potrzebie
Radość po gorzkim płaczu,
A ty módl się za nami, biednymi grzesznikami,
Izydorze Oraczu!

ROZMOWA ZE ŚW. ANTONIM

13 CZERWCA

— **Ś**więty Antoni Padewski,
Obywatelu Niebieski,
Pocieszycielu strapionych,
Patronie rzeczy zgubionych,
Poratuj mnie w tej rozterce:
Zgubiłem, zgubiłem serce!

Może zgubiłem je w polu,
Wśród żyta, chabrów, kąkolu,
A może w dębowym gaju,
Może wpadło do ruczaju,
Lub, jak balonik czerwony,
Poleciało w obce strony.

Pilnie słuchają w dąbrowie
Twych kazań leśni ptaszkiowie
I ryby Ciebie słuchają,
Rozkaż, niech serca szukają,
W powietrzu, wodzie, na ziemi,
Między trawami gęstemi.

— **O**j, trudna tu będzie rada,
Święty Antoni powiada:
Nie zdołam pomóc w tej stracie,
Bo serce twe, miły bracie,
Co miałeś je za zgubione,
Zostało ci ukradzione.

Ukradła je zła dziewczyna
I szpilki do niego wpina,
Jak w jedwabną poduszczykę
Coraz to wbija szpileczkę
I, gdy serce twoje krwawi,
Bardzo to dziewczynę bawi.

— **G**dy w takiej jestem niedoli,
Niech mię Twa pomoc wyzwoli,
Niech złą dziewczynę poprawi,
Od mocy czarta ją zbawi,
Byśmy, złączeni przez Ciebie,
Mogli Cię chwalić i w niebie!

ODLITWA ŚW. PIOTRA

29 CZERWCA

Ja, stary Szymon Piotr,
Twój biskup rzymski, Panie,
Błagam o zmiłowanie,
Jak ów na krzyżu łotr.

Ja, sługa Twoich sług,
Chcę rzucić swoją trzodę,
Choćby pójść miała w szkodę
Niechając prostych dróg.

Paść Twoje owce mam,
By nie szły na manowce,
Jakże mam paść Tve owce,
Gdym się zabłąkał sam?

Ćwierć wieku jużem żył
W tym rzymskim Babilonie,
Lecz dłużej przy Neronie
Wytrzymać brak mi sił.

Złowiłeś był mnie w sieć
Drgającą życiem rybę,
Dziś jestem starym grzybem
I jak tu siły mieć!

Opoką Tyś mnie zwał,
A jam opoka krucha,
Nie słucha ciało ducha,
Choć duch przy Tobie trwa!

Pomnę Kajfasza dwór,
Łzy wstydu dotąd leję,
Niech jeno kur zapieje,
Bo wtedy zapał kur!

Zapałem się Twych spraw!
Choć zdradą gardzę szczerze,
Dziś znów mnie trwoga bierze...
Od męki Ty mnie zbaw!

O, Chryste, pozwól mi
Uciec od tej ohydy,
Pozwól do Betsaidy
Wrócić na resztę dni!

Quo vadis, Panie mój?
Tam Rzym, tam cesarz nęka,
Tam czeka śmierć, tam męka,
Stój, Panie Jezu, stój!

* * *

Idziesz na krzyż? — Ja z Tobą!

* * *

Święty Piotrze, umacniaj nas w wierze,
Niechaj z grzechów omyje nas skrucha,
Chrystusowi niech będziemy żołnierze,
W imię Ojca, i Syna, i Ducha!

WIĘTA ANNA

26 LIPCA

Święta Anno, czyś się spodziewała,
Gdyś córeczkę swoją kołysała,

Piersią ją karmiła,
Pieściła, tuliła,
Włoski jej cesała,
Kwiatki w nie wplatała,

W czystą sukieneczkę ubierała
I za rączkę wiodła do świątyni,

Że z tej malutkiej Maryni,
Marychny, Marysi, Mani,
Wyrośnie Niebieska Pani,
Bogarodzica — Dziewica!

* * *

Nad słońce płoną Jej lica,
A stopy w sierpnie księżycyca
Opiera na róż kobiercu,
A siedem mieczów w Jej sercu,
Z siedmiu barw tęcza nad głową
Anielską wieńczy Królową!

O, święta Joachimowo!
Twa Córka jest pełna łaski,
A na Cię padają blaski
Radości, Męki i Chwały!
Zanim Wnuk, jak kwiat wspaniały,
Zakwitnie na drzewie krzyża,
Dzieckiem ku Tobie się zniża
I zowie Ciebie babunią
Małeńki, słodki Jezuniu!

* * *

Święta Anno, wzorowa małżonko,
Naszych ognisk bądź zawsze patronką.
Święta Anno, matko Matki Boskiej,
Wejrzyj na domowe nasze troski.
Święta babko Najświętszej Dzieciny,
Miej w opiece Swej nasze rodziny!

YMN ŚWIĘTEGO FRANCISZKA Z ASYŻU

4 PAŹDZIERNIKA

W Imię Pana, co umarł na krzyżu,
A w dniu trzecim zerwał śmierci pęta,
Bracia moi i siostry, zwierzęta,
Błaga was biedaczyna z Asyżu:
Bracie koniu, batami smagany,
Przebacz ludziom przez Chrystusa rany!

Bracie psie, bardziej ludzki niż ludzie,
Na łańcuchu więziony przy budzie
O głodzie, i o chłodzie, i w brudzie,
A podczas lata, gdy szukasz ochłody,
Często bez miski wody;
Psie, który dajesz ludziom wierności przykłady,
Odpuść ludziom, braciszku, wszystkie ludzkie zdrady!

Siostro kotko, matka nieszczęśliwa,
Której człowiek kocięta porywa,
A ty szukasz, z bólu oszalała,
Gdzie się twoja rodzina podziała, —
Smutne kotki, zagłodzone koty,
Raczie ludzkie wybaczyć niecnoty!

Szczygły, szpaki, sikorki, czyżyki,
Zięby, dzwońce, skowronki, słowiki,
Czarne kosy, żółte wilgi, modre kraski,
Łwione dla zabawy w samotrzaski,
Ptaszki miłe, ptaszki lube, ptaszki złote,
Darujcie ludziom ich złość i głupotę!

Wy, co ludziom, nie sobie miód zbieracie, pszczoły,
Wy, co ludziom, nie sobie pracujecie, woły,
Ludziom, co was mordują potem bez litości
Dla mięsa i dla skóry, dla rogów i kości,
I wy, kochane siostry: krowo, owco, świnió,
Odpuście ludziom, mimo że wiedzą, co czynią!

A teraz wy wszystkie:
Ssaki, ptaki, ryby, gady,
Płazy, robaki, owady,
Gdziekolwiek was człowiek gnębi,
Na ziemi, czy w wodnej głębi,
Wszystkie biedne ofiary ludzkiego plemienia,
Nie odmawiajcie braciom – ludziom przebaczenia.
Oto człowiek przed wami kaja się w pokorze,
Bracia, darujcie ludziom winy w imię Boże!

Stworzeniu, które w bólu na ten świat przychodzi
I jęcząc rodzi,
Które żyjąc i rosnąc wzajem się pożera,
Wreszcie umiera,
Stworzeniu, które dotąd wyzwolenia czeka,
Cierpiąc społem za grzech pierworodny człowieka,
Wszystkiemu, co mówi „jestem”
Mową, śmiechem, płaczem, gestem,
Krzykiem, ruchem, i szelestem,
Ludziom, zwierzętom, drzewom, kwiatom, trawie
W imię Chrystusa Pana błogosławię.

* * *

Wyswobódź, Panie Boże, z grzechu świat Twój cały
A z niewoli skażenia wiedz na wolność chwały,
Bądź nam miłościw, Boże, wszechmogący Panie,
I przyjdź Królestwo Twoje. Amen. Niech się staniel

A sędzę, że cierpienia czasu terażniejszego niczym są w porównaniu z przyszłą chwałą, która się w nas objawi. Bo wszystko stworzenie z tęsknotą wyczekuje objawienia synów Bożych. Stworzenie bowiem znikomości poddane zostało nie dobrowolnie, lecz za sprawą tego, który je poddał w nadziei, że i ono wyzwolone będzie z niewoli skażenia na wolność chwały synów Bożych. Wiemy bowiem, iż wszystko stworzenie wzdycha i jak rodząca wije się w bólach aż dotąd. (List św. Pawła do Rzymian VIII. 8–22.)

Komentarz:

Mimo doczesnych cierpień wieczna szczęśliwość nie może nas ominąć; wynika to również stąd, że także nierozumne stworzenie w bolesnym oczekiwaniu tęskni za przyszłą chwałą synów Bożych, w której i ono będzie uczestniczyć. Bo, jak niegdyś miało ono udział w pełni chwały pierwotnego stanu, a potem wskutek grzechu człowieka uległo przekleństwu (Gen. III. 17), tak też nie będzie wyłączone od uczestnictwa w przyszłym uwielbieniu. Obecny stan ponizienia stworzenia nie może trwać wiecznie.

(Listy św. Pawła, tłum. X. Fr. Albin Symon, objaśnił X. Jan Korzonkiewicz, Kraków 1928.)

WIĘTY ŁUKASZ

18 PAŹDZIERNIKA

Śmiali się z niego Święci:
Jan, Mateusz, Marek,
I dużo było o nim
Wesołych pogwarek.

— Łukasz, czego szukasz?
Lekarczyk!
Malarczyk!
Ludzi trujesz,
Farby psujesz,
Czy też tobie za to płacą?
Zajmij się uczciwą pracą!

Tak sobie zeń podrwiwali,
Apellesem przezywali,
A on swoje robił dalej.

Kogóż to Paweł przyzywa,
Gdy choroba rozpacziwa
Zwali go w morskiej podróży
Na okręcie podczas burzy?
O pomoc kogo uprasza?
Łukasza, tylko Łukasza!

Któż to od Boga natchniony,
Tak cudne tworzy ikony?
Ktoremuż to malarzowi
Udało się Matkę Boską
Namalować Częstochowską?
Łukaszowi, Łukaszowi!

Kto spisał boskie prawidła
Piórem z anielskiego skrzydła?
Któż to słowa Chrystusowe
Ubrał w piękną grecką mowę?
Gdzie radość, pociecha nasza?
W Ewangelii Łukasza!

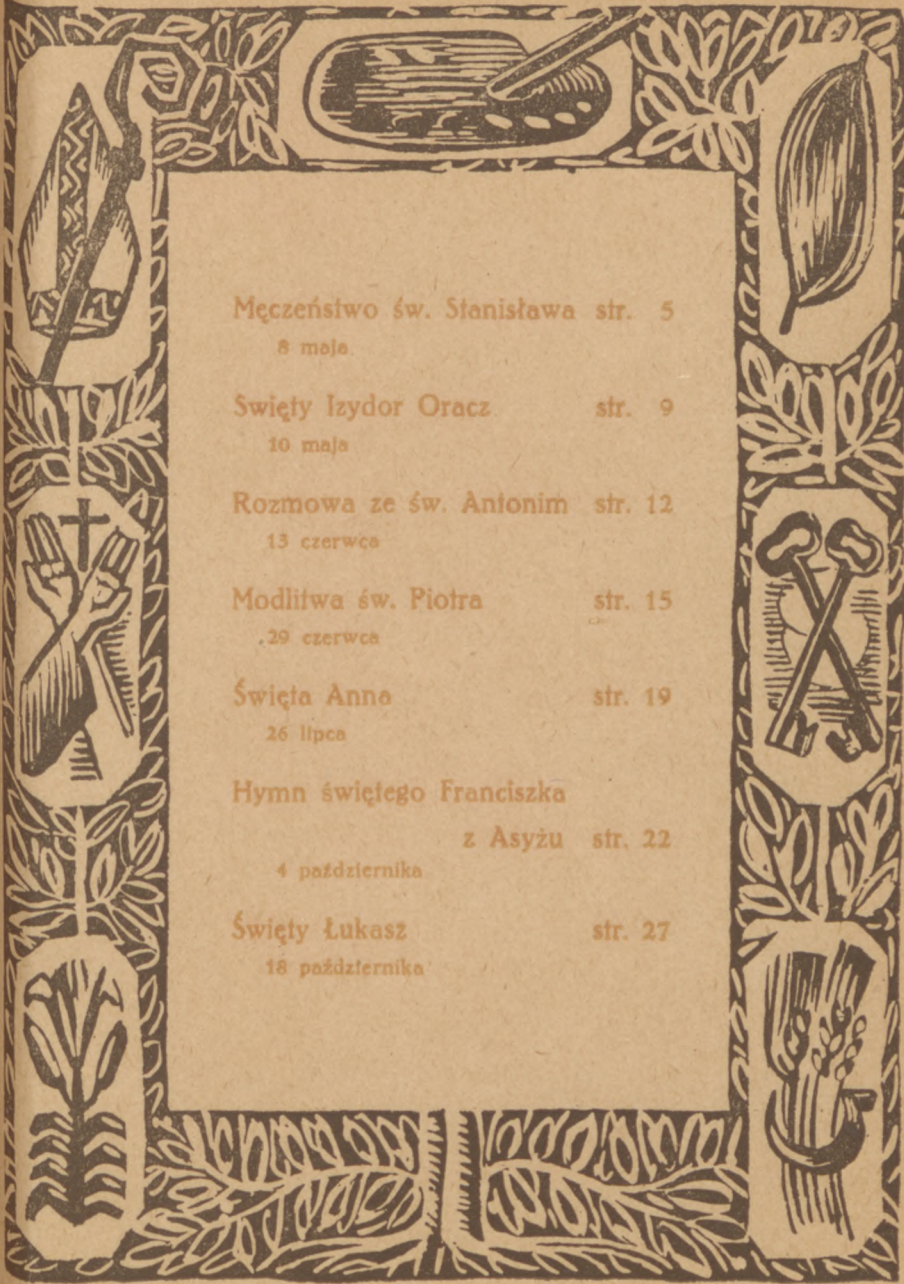
* * *

Święty lekarzu, lekuj nasze dusze,
Święty malarzu, ukazuj im piękno,
Święty pisarzu, krzep je, gdy się złączą
Za prawdę ponieść i śmierć i katusze!

Męczeństwo św. Stanisława str. 5

8 maja

Święty Izydor Oracz str. 9

10 maja

Rozmowa ze św. Antonim str. 12

13 czerwca

Modlitwa św. Piotra str. 15

29 czerwca

Święta Anno str. 19

26 lipca

Hymn świętego Franciszka
z Asyżu str. 22

4 października

Święty Łukasz str. 27

18 października

Biblioteka Główna UMK

300000991358

W 65755

